

КУДЛАЙ Алла Петрівна (23. 07. 1954, с. Лосинівка, нині смт Ніжинського р-ну Чернігівської обл.) — співачка (сопрано), педагог. Народний артист України (1997). Орден княгині Ольги 3-го ступеня (2008). Закінчила Ніжинський педагогічний інститут (1975). У 1978–84 — солістка Державного українського народного хору ім. Г. Верьовки (нині [Національний заслужений академічний народний хор ім. Г. Верьовки](#)), 1984–2013 — радіо і телебачення України у Києві. До фонду Українського радіо записала бл. 600 пісень українських авторів і 25 маловідомих народних пісень у супроводі оркестру

народних інструментів цього радіо. Від 2001 — професор кафедри естрадного співу Київського університету культури і мистецтв. У репертуарі Кудлай — твори сучасних українських композиторів [Р. Бабича](#), [О. Морозова](#), [Ю. Рибчинського](#), [Г. Татарченка](#), [О. Злотника](#) та ін. У її виконанні стали шлягерами пісні «Хлопці кучеряві» (слова Р. Бабича, музика А. Драгомирецького), «Пахне м'ята» і «Любов-чаклунка» (обидві — музика Г. Татарченка, слова [В. Крищенка](#)), «Чуєш, мамо» (музика О. Злотника, слова М. Ткача), «Три поради» (музика І. Шамо, слова Ю. Рибчинського), «Красива жінка незаміжня» (музика О. Морозова, слова [А. Матвійчука](#)), «Коханка» (музика і слова А. Матвієнка), «А я люблю» (музика Н. Петраша, слова [В. Іваницького](#)) та ін. Записала низку аудіоальбомів та компакт-дисків, зокрема «А я люблю» (2013). Гастролі у США, Югославії, Чехії, Німеччині, Канаді, Китаї.

Рекомендована література

1. Шахова Л. Співає Алла Кудлай // НТЕ. 1991. № 5;
2. Панкрат'єв С. Алла Кудлай: «Співаю те, що відчуваю серцем» // Правда України. 2006, 13 лип.;
3. Сокирчук Н. Алла Кудлай: Жалкую, що не пішла в депутати, коли Рудьковський із Морозом пропонували // Главком. 2024. 21 лип.

[О. П. Кушнірук](#)

Бібліографічний опис:

Кудлай Алла Петрівна / О. П. Кушнірук // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-622>. — Останнє поновлення : 2024.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).